

Óda a múlthoz a jövőből

Óbuda–Aquincum, személyes utak egy antik világba

Esernyős Galéria, 2016 IX. 30. – XI. 6.

SINKÓ ISTVÁN

*Oh, tűnt derűk arája, íme még
Itt állsz s dajkál a vén idő s a csend
S mesélsz...*

JOHN KEATS: ÓDA EGY GÖRÖG VÁZÁHOZ

Szép vállalkozásra buzdította Óbuda önkormányzata és a Szindbád Kulturális Központ a felkért 26 kortárs magyar művészt; gondolkozzanak el, és alkossanak műveket az aquincumi római világ és a korunk tárgyi jelenségei közötti párhuzamokról. Vajon milyen gondolatok, összefüggések, idézetek és megidézések jöhetnek létre egy ilyen felkérés nyomán? Úgy tűnik, a téma kiírói sikeres feladatra biztatták a művészeket. Az alkotók legtöbbször megérezte a témában rejlő lehetőséget, s feldolgozásaik számos kortárs gondolattal párosították a múltidézt.

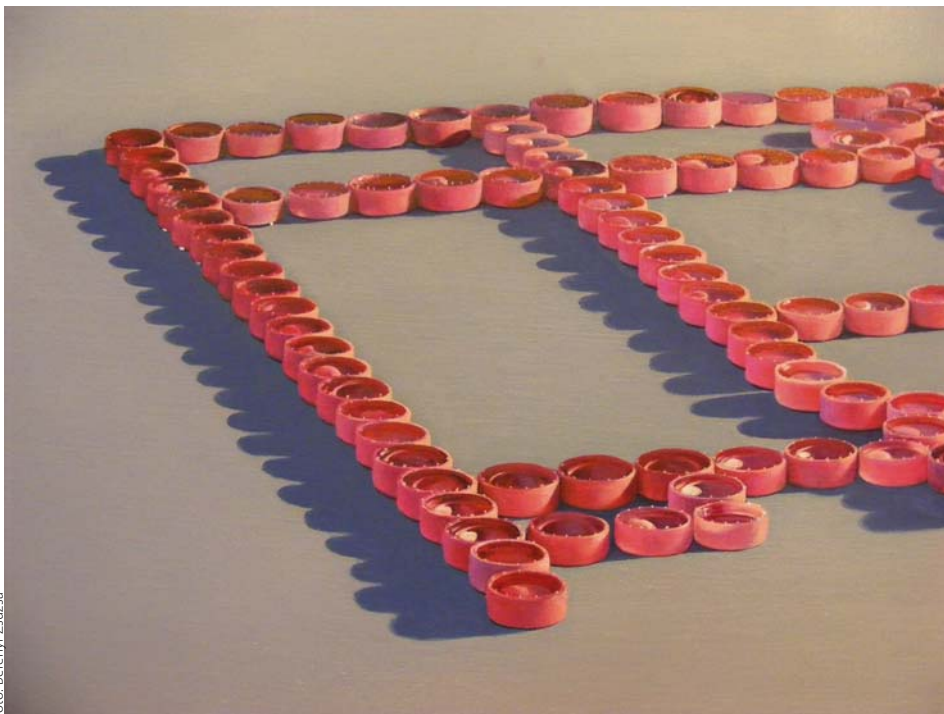
Vannak a városképrészletben, tájban felfedezett időlagút képviselői, ilyen a földíjas Szabó Ábel, aki az Árpád híd egyik felhajtója alatt található római romok és a beton találkozását dolgozta fel hiperrealista módon, saját stílusának jól ismert jegyeivel. Hasonló megközelítésű az aquincumi romok közt sétáló látogatóról festett Fehér László-tondó is. Ide sorolnám Horváth Dániel Rom című, fiktív belső terű, egy archeológiai feltárás és egy trashvilág keresztződéséből származó enteriőrjét is. A témát nagyon távolról érinti Szemadám György világítótornya, hisz itt az emlékezet más korban lévő elemei jelennek meg a tájban.

A konkrét antik tárgyi utalások közül a legfestőibb kétség kívül Verebes György Hypnosa, finom okkerei egy antik szobor részletét idézik. Szabó Franciska iskolai gipszmásolatok „helyzetbe hozását” ábrázolja realiztikusan elegáns festményein. Bikácsi Daniela dry

SZABÓ FRANCISKA:
Oktatásból kivonva, Pallas Athéné,
2016, olaj, vászon, 80x80 cm



foto: Berényi Zsuzsa



fotó: Berényi Zsuzsa

brush tojástempera képén a tárgy és a vele kapcsolatba hozható idősíkok egymásra helyezése a fontos (*Szarkofág*). Némileg távolabbról közelít *Ujházi Péter* kollázsa, s az általa készített kerámiaváza, melynek festett elemei színházi világot, maszkokat és egy római – rokokó ready made – tárgyat egyaránt megidéznek.

Nagyobb csoport az idézetek világa, például *Filp Csaba Trompe-l'œil* című, kicsomagolásra váró római fallképészlete vagy *Gerber Pál* titokzatos *VI:III* című plasztikus képe római számokkal. *Tölg-Molnár Zoltán* három

gipsz-, illetve papírplasztikája a római faltöredékek és a talált tárgy összekapcsolódásán keresztül az időnélküliségre utal. *Gaál József* saját homonculusait mint antik töredékeket idézi fel, kevesebb drámával a szokásosnál.

Érdemes még megemlíteni *Kósa János* groteszk, neoakadémikus festményét, melyen Munkácsy és Matejko egy-egy női figurája polgári budoárban filmes rekvizitek közt játszik római játéknakkal. Az ugyancsak díjazott *Jagicza Patrícia* konceptfestménye hiperrealista módon megfestett ásványvizes kupakokat ábrázol, melyek Aquincum fürdőalaprajzába rendeződnek.

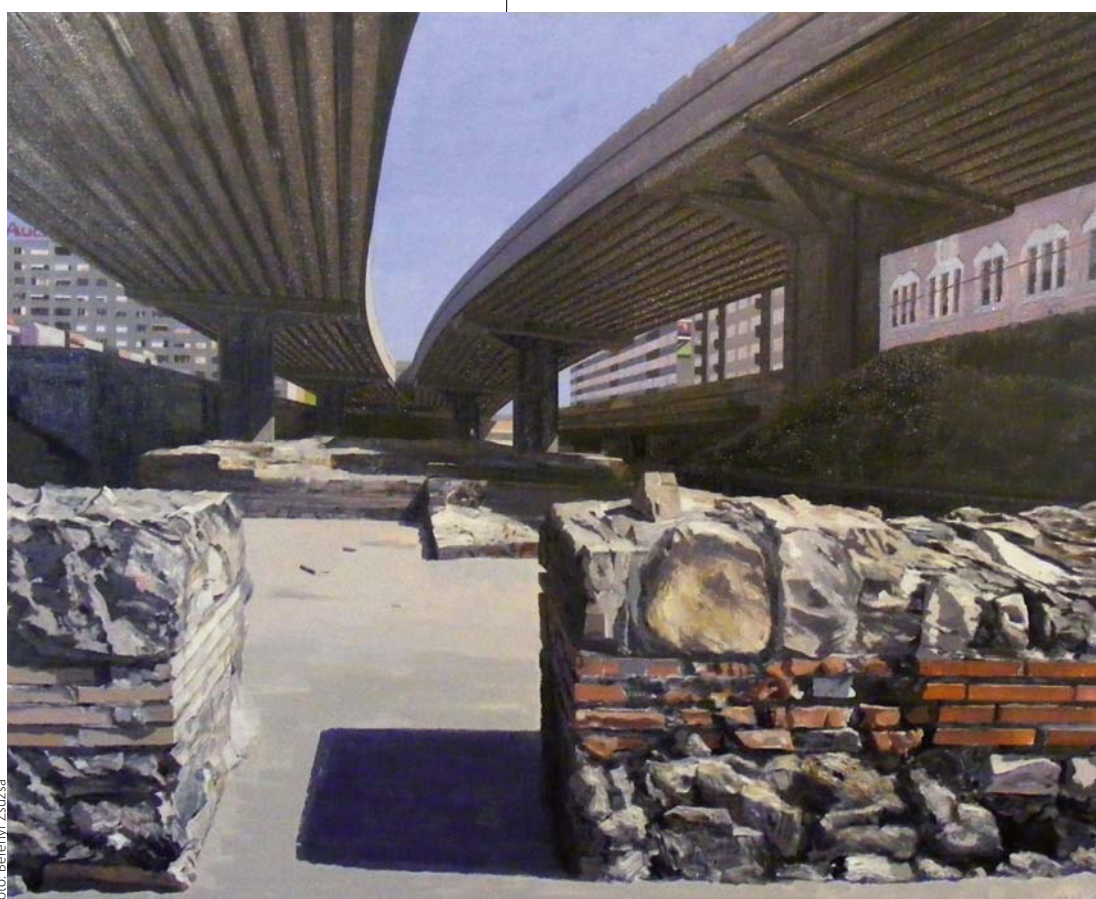


fotó: Berényi Zsuzsa

JAGICZA PATRÍCIA:
Fürdő (részlet), 2016,
olaj, vászon, 70x200 cm

UJHÁZI PÉTER:
Óbudai ember, 2016,
kollázs, fotó, papír, akril,
220x30 cm

SZABÓ ÁBEL:
Genius loci, 2016,
olaj, vászon, 130x100 cm



fotó: Berényi Zsuzsa